

ת"פ 41984/08/23 - מדינת ישראל, לשכת תביעות מרכז, שלוחת רמלה נגד מחמד תראבין - לא בעניינו, אברהים הוזייל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 41984-08-23 מדינת ישראל נ' תראבין ואח' 18 פברואר 2024

לפני	כבוד השופטת אילה אורן	מדינת ישראל
הנאשמים	המאשימה	ע"י לשכת תביעות מרכז, שלוחת רמלה
נגד		
הנאשמים		1. מחמד תראבין - לא בעניינו 2. אברהים הוזייל ע"י ב"כ עוה"ד זאב לקט, הסנגוריה הציבורית

גזר דין (בעניין נאשם 2)

הרקע

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר דיוני ותוקן לקולה לנוכח קושי ראיתי, הורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר, הוא נאשם 1 שלא היה ברשותו אישור שהייה בישראל כדין ואדם אחר, ובשמונה עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה שפג תוקפו למעלה משנתיים. כמו כן צירף הנאשם כתב אישום מבית משפט השלום לתעבורה, והורשע בעבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע תוקפו למעלה משנתיים.

תמצית האישומים בהם הורשע הנאשם

1. ת"פ 41984-08-23 (להלן: "התיק העיקרי"), בעת הרלוונטית נהג הנאשם ברכב של אחיו מסוג מזדה ל.ז. 80-433-65 (להלן: "הרכב") כשרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 28.10.2017, ולפיכך לא היה בתוקף למעלה משנתיים. נאשם 1 הוא תושב קלקיליה שאין ברשותו היתר כניסה, שהייה או עבודה בישראל כדין.

א. **מהאישום הראשון**, עולה כי בלילה שבין 31.7.2023 ו-1.8.2023 הגיעו נאשם 1 ואחר, שזהותו אינה ידועה, לאזור יער "המגינים" שסמוך לשוב כרמי יוסף, ובשעה 2:45 התפרצו לבית בכרמי יוסף, גנבו תיק שהכיל כסף וברחו מהמקום. בהמשך, בשעה 5:22 הגיע נאשם 2 ברכב, אסף את נאשם 1 והאחר, והסיעם בכביש 6 לכיוון שטחי הרשות הפלשתינאית. בשעה 5:27 הבחינו שוטרים ברכב והחלו בנסיעה אחריו.

סמוך לאחר מחלף "אייל" עצר הנאשם את הרכב בפתאומיות, ויצא ממנו. השוטרים לא הספיקו לבלום, והניידת פגעה בדלת הנהג ברכב ובנאשם 1 שישב בתוכו. אז ברחו הנאשמים והאחר מהרכב לעבר מטע עצי זית סמוך, עד שנעצרו הנאשמים על ידי שוטרים שדלקו אחריהם. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות הסעת תושב זר השוהה שלא כדיון, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"), ובנהיגה ללא רישיון שפקע מעל שנתיים, לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה").

ב. **מאישום השני** עולה, כי בשבעה מועדים שונים החל מיום 26.7.2023 ועד ליום 30.7.2023 בשעות הלילה המאוחרות, נהג הנאשם ברכב במעבר "אליהו" ממדינת ישראל אל שטחי הרשות, בשעה שרישיון הנהיגה שלו פקע מעל שנתיים, והורשע בשבע עבירות אלה לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה.

ג. **מהאישום השלישי** עולה, כי בליל 6.9.2022 בשעה 22:37 נהג הנאשם ברכב מסוג הונדה, ל.ז. 61-161-57 בכביש 6 לכיוון צפון בסמוך למחלף "נחשונים", והסיע את נאשם 1 ומנצור אבו שבאז מבלי שיש ברשותם היתרי כניסה, שהייה או עבודה בישראל. בהמשך לכך נמצאו ברכב סמוך למושב הקדמי כלי פריצה: מגזרי פח באורך של כ-21.5 ס"מ ומברג שטוח באורך 31.5 ס"מ. במעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדיון, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.

2. **תת"ע 22-11-2279** (להלן: "תיק התעבורה"), ביום 9.6.2022 בשעה 00:15 נהג הנאשם בכביש 5 לכיוון מזרח, כשרישיון הנהיגה שלו פקע לפני למעלה משנתיים, והורשע בעבירה לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה עוה"ד ברק לקס, הגיש כראיות לעונש את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם בתעבורה (טל/1); גיליון ההרשעות הפליליות (טל/2), וגזר דין בתת"ע 20-09-2311 בו הוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי למשך חודשיים (טל/3). כמו כן הוגש בהסכמת הצדדים תסקיר שירות המבחן מיום 22.11.2023, שהוגש בתיק התעבורה המצורף (טל/4).

4. התובע עמד על עובדות כתבי האישומים בהם הורשע הנאשם ונסיבותיהם, והערכים המוגנים בהם פגע במעשיו ולפסיקה נהגת, ועתר לקביעת מתחם עונש הולם כולל הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. לעונש הפנה לרישומי הפלילי והתעבורתי, לתסקיר שירות המבחן ולרמת הסיכון הנשקפת מהנאשם, ועתר להשית עליו 15 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסר המותנה למשך חודשיים במצטבר, וענישה נלווית של מאסר על תנאי, פסילת רישיון, פסילה על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪.

5. ב"כ הנאשם עוה"ד זאב לקט טען כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולה, כל האישומים בוצעו טרם המלחמה ורובם בעלי אופי תעבורתי. הסנגור הדגיש בנוגע לאישום הראשון כי הנאשם לא היה מודע לעבירת הרכוש שביצע נאשם 1 עובר להסעתו. לגבי האישום השני טען שפוטנציאל הסכנה למשתמשים בדרך קטן משום שהנאשם הוא בעל רישיון נהיגה שלא חודש, בשונה ממי שאינו מורשה לנהיגה. לגבי האישום השלישי נטען כי הגם שנמצאו ברכבו כלי פריצה הנאשם לא הואשם בהחזקתם.

6. הוסיף ב"כ הנאשם וטען שיש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים בגין כל אחד מהאישומים בראשון ובשלישי עתרה

לקבוע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשים שניתן לרצותם בעבודות שירות, ובאישום השני למתחם בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות. בתיק התעבורה, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות והפנה לפסיקה בתמיכה לעתירתו.

7. אשר לגזירת העונש הפנה הסניגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הנשוי לתושבת הרשות הפלשתינאית, אב לתינוקת בת 4 חודשים, אביו נפטר והוא נאלץ לעזור לכלכלת אמו ומשפחתו, ולעובדה שהוא עצור מאז 1.8.2023. לפיכך טען ב"כ הנאשם כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון באישומים הראשון והשלישי, ובאמצע המתחם באישום השני ובתיק התעבורה, וביקש להסתפק במאסר כמניין ימי מעצרו של הנאשם בתוספת הפעלת המאסר המותנה, פסילה בפועל ועל תנאי, ללא ענישה כלכלית.
8. הנאשם בדברו לעונש התנצל על מעשיו, סיפר כי בתקופה בה היה עצור, מזה כחצי שנה, אביו נפטר והוא לא פקד את הלווייתו, ובתו התינוקת נולדה, והוא זכה לראותה בפעם הראשונה במעמד הדיון. עוד אמר שמצבו הכלכלי הידרדר והוא המפרנס היחיד ולכן ביקש להתחשב בו.

תסקיר שירות המבחן

9. בתסקיר שירות המבחן מיום 22.11.2023 צוין כי הנאשם בן 28 נשוי ואב לתינוקת, תושב רהט, גדל במשפחה שבה אביו היה נשוי לשלוש נשים, ולו 21 אחים. הנאשם השלים 5 שנות לימוד בבית ספר יסודי, ועזב את ספסל הלימודים בהיותו בן 8 לצורך עבודה במרעה בקר כדי לסייע בפרנסת המשפחה שהיה דחוק עד כדי מחסור במזון. לאורך השנים עבד בעבודות מזדמנות וקיבל פטור משירות בצה"ל. אשת הנאשם בת 21 תושבת הרשות הפלשתינאית. אביו של הנאשם נפטר לפני מספר חודשים בהיותו בן 70, והנאשם הביע צער וכאב על כך שלא השתתף בהלווייתו. עוד צוין כי תנאי מעצרו של הנאשם קשים עבורו לרבות מחמת העדר ציוד בסיסי.
10. שירות המבחן עמד על עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, על הרשעתו בעבירות דומות לצד עבירות רכוש כלפי רכב, פסילת רישונו בעבר ושילובו בצו במבחן בשנת 2018 בקבוצת "נסיעת מבחן", שמטרתה הייתה מניעת רצידיביזם בתחום התעבורה, אך ציין כי הנאשם התקשה להגיע לקבוצה ולכן צו המבחן הופקע. במכלול נתוניו של הנאשם ומאבחון שנערך לו העריך שירות המבחן כי לנאשם קושי לווסת את דחפיו, הוא נוהג להגיב בדרך בלתי מווסתת ומחושבת, מתקשה ביישום גבולות היציניים, אינו מורתע מסנקציות עונשיות והליכים פליליים ומתקשה בהתבוננות ביקורתית על התנהלותו. לפיכך חיווה שירות המבחן את דעתו כי קיים סיכון להישנות עבירות נוספות במצבו של הנאשם, והמליץ על הטלת ענישה של מאסר בפועל שתציב לו גבול ברור.

דין והכרעה

קביעת מתחמי העונשים ההולמים

11. הנאשם הורשע בביצוע עבירות הסעת תושב זר בשתי הזדמנויות, וב-9 עבירות סך הכול, של נהיגה כשרישונו פקע מעל לשנתיים קודם. עסקינן בעבירות מתחומים ותקופות שונות, שנועדו להגן על ערכים שונים, ולכן אני סבורה שנכון לקבוע מתחמי ענישה הולמים כוללים לסוגי העבירות בנפרד.

12. בעבירה של הסעת תושבים זרים הרי שכניסתם של מי שאין ברשותם אישורי שהייה בישראל פוגעת ביכולתה של המדינה לבחון את הבאים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם, ובהסעתם של שוהים בלתי חוקיים קיים פוטנציאל גבוה של פגיעה בביטחון המדינה והציבור. מכאן החומרה היתרה שנקבעה בפסיקה ובהוראות החוק למי שמסיעים שוהים בלתי חוקיים (רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (5.5.2009)).

13. ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769 (2001), נבחנה הענישה הראויה בעבירות של הלנת, העסקת והסעת שוהים בלתי חוקיים, ונקבע כי בצוק העיתים לנוכח מתקפת טרור כלפי מדינת ישראל, דרך כלל יש להשית עונשי מאסר בפועל נגד מי שעובר עבירות של הלנת, העסקת או הסעת שוהים בלתי חוקיים: **"המעשים שפורטו בסעיף א לחוק הכניסה - הלנה, העסקה והסעה של תושב האזור שנכנס לישראל, יושב בה או עובד בה שלא כדין - הוגדרו מעשי עבירה שעונשם בצדם כדי למנוע הגשת סיוע - ואפילו מתוך תמימות - למי שעלולים להיות מפגעים... אם אין עומדות לעברייני נסיבות יוצאות דופן, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן היישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות. אשר לאורך תקופת המאסר, חלקי עם המחמירים, כאמור לעיל."**

14. ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006), בדיון שנסוב בעיקרו על השאלה מהן אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" שבכוחן להביא לעונש מקל ממאסר בפועל, הובהר כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ולא נקבעה בחוק ענישה של מאסר חובה. עם זאת שיקולי הרתעת היחיד והרבים הם שיקולי הבכורה בעבירות אלו.

"ככל שמעשהו של נאשם מקרב עצמו לליבתה של ההלכה - לסיכון ביטחון הציבור - כן נחמיר עם העברייני וניטה ליישם את מדיניות הענישה בחומרתה, וככל שמעשהו של הנאשם ירחק וילך מן הליבה, כן יקטן כוח המשיכה של מדיניות הענישה ויתחזק ממילא מישקלם של טעמי הזכות."

15. מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן נקבעת בהתאם לסיכון שגרם נאשם לביטחון המדינה והציבור. משעה שעסקינן בהסעת שוהים בלתי חוקיים שלא בנסיבות מחמירות, הענישה נסובה סביב מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות בעוד שבהסעה בנסיבות מחמירות הענישה חמורה יותר עד כדי מאסרים מוחשיים בפועל.

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 31789-05-23 ג'מל נ' מדינת ישראל (1.1.2024), נדחה ערעור על חומרת העונש שהושת על המערער בגין הרשתו בעבירה של הסעת שני תושבים בלתי חוקיים. השניים התפרצו לבית עסק ונתפסו בכף ברכבו של המסיע לאחר שגנבו שלל רב. בהתייחס לנאשם שהסיע את תושבי האזור ולא היה מודע לביצוע העבירות על ידם, נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. על המערער, צעיר בן 30 נעדר עבר פלילי העובד כשף, נגזרו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪.

ב. בעפ"ג (מרכז-לוד) 17983-01-23 מסארווה נ' מדינת ישראל (12.3.2023), נדחה ערעור הנאשם בגין עונש שנגזר עליו נוכח הרשתו לפי הודאתו בהסעת ארבעה שוהים בלתי חוקיים, בהיותו נהג הסעות (ברכב גדול בו הסיע

19 נוסעים רובם עם היתרי כניסה), נקבע מתחם שבין 3 ל-15 חודשי מאסר. המערער אב יחידי ל-5 ילדים, נדון ל-4 חודשי עבודות שירות, פסילה על תנאי (בערעור הוקל העונש מפסילה בפועל) וקנס בסך 5,000 ₪.

ג. ברע"פ 5094/20 **זנאדה נ' מדינת ישראל** (30.7.2020), נדחו בקשת רשות ערעור וערעור של מבקש שהורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים אותם ביקש להכניס למדינת ישראל אך עוכב במחסום. שירות המבחן המליץ להסתפק בקנס ובענישה צופה עתיד, משנקבע כי המבקש לא כשיר לביצוע עבודות שירות מטעמים רפואיים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-7 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש 60 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ד. ברע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (6.4.2016), נדון נאשם שהורשע בשתי עבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים, בהזדמנות אחת הסיע ארבעה תושבים זרים, ובשנייה שלושה תושבים זרים אל תחומי מדינת ישראל. לאחר שנקבעו שני מתחמים שונים בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 12 חודשים ו-18 חודשים (בהתאמה לכל אישום), ונגזר דינו של הנאשם ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 2,500 ₪, פסילה למשך 6 חודשים, ופסילה על תנאי. ערעור על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 47276-02-20 **מדינת ישראל נ' נאשף** (25.1.2021), נדון ערעור המדינה על גמר דין שהוטל בבית משפט השלום בפתח תקווה, ללא הרשעה בעניינו של משיב שהסיע שישה שוהים בלתי חוקיים, וביצע בנוסף עבירות הפרעה לשוטר ונהיגה פוחזת. ערעור המדינה התקבל, נקבע כי מתחם העונש בעבירות מסוג זה תחילתו במספר חודשי עבודות שירות, ועל המשיב הושתו 4 חודשים בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

ו. בעפ"ג (מרכז-לוד) 56014-07-18 **שלהוב נ' מדינת ישראל** (20.11.2018) (הוגש ע"י המאשימה), התקבל באופן חלקי ערעור חומרת העונש שהגיש מערער שהורשע לפי הודאתו בהסעת שני שב"חים מישראל לשטחי הרשות. נקבע מתחם בין מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשים, ובהתחשב בעבר פלילי רלוונטי, השית עליו בית משפט השלום מאסר למשך 7 חודשים והפעיל בחופף ובמצטבר מאסר על תנאי של 4 חודשים, כך שסה"כ הוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר. ערכאת הערעור הקלה בעונשו בחודש משהתביעה עתרה בבית משפט השלום להשית עליו 6 חודשים (לא כולל התנאי), ובהפעלת התנאי סה"כ 8 חודשים.

16. ולענייננו, הנאשם הסיע את נאשם 1 באישום הראשון, סמוך לאחר שנטען כי הוא פרץ לבית בכרמי יוסף וגנב כסף יחד עם אחר. הנאשם הסיע את השניים מכרמי יוסף, בשעת בוקר מוקדמת, בכביש 6 לאורך מרחק רב עד לצומת "אייל", ואז נמלט מהרכב בפתאומיות וגרם להתנגשות של הניידת ברכבו. אז ניסו הנאשמים והאחר להימלט, אך הנאשמים נלכדו על ידי השוטרים. כמו כן הורשע הנאשם בהסעתו של נאשם 2 יחד עם שוהה בלתי חוקי נוסף, ובתוך כך הוחזקו ברכבו כלי פריצה. ודוק, הגם שאין חולק כי הנאשם לא הורשע במעורבות כלשהי בעבירות ההתפרצות והגניבה באישום הראשון ובהחזקת כלי פריצה באישום השלישי, הרי שמדובר בנסיבות לחומרה בהן הוא הודה, שיש להן משקל מסוים בקביעת מתחם העונש ההולם.

17. אשר על כן, בראי הענישה הנוהגת ובהתחשב גם בעובדה שעסקינן בשתי הסעות בהזדמנויות שונות, אני

קובעת **מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשים שיכולו שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.**

מתחם לעבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים

18. הערכים המוגנים בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים הם שלום הציבור וזכותו לנוע בביטחון בדרכים. להן פסיקה נוהגת ממנה ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם:

א. ברע"פ 1973/13 חסן נ' **מדינת ישראל** (10.7.2011) (הוגש ע"י ההגנה), נדון נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות בעבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע כ-10 שנים. בית משפט השלום השית על הנאשם 45 ימי מאסר בפועל, פסילה בפועל למשך 24 חודשים וענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם הן על הכרעת הדין וגזר הדין התקבל חלקית, ובית המשפט המחוזי הפחית את משך הפסילה בפועל ל-12 חודשים, והותיר את יתר חלקי גזר הדין על כנם. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וציין שהעונש אינו חורג מרף הענישה בשל עברו התעבורתי המכביד של הנאשם המצדיק מאסר בפועל.

ב. בעפ"ת (ב"ש) 24055-11-13 **מדינת ישראל נ' אשוי** (12.2.2014) (הוגש ע"י ההגנה) התקבל ערעורה של המאשימה על קולת עונש שהוטל על משיב שהורשע לפי הודאתו בעבירת נהיגה כשרישיון הנהיגה לא היה בתוקף כחמש שנים. בית משפט השלום לתעבורה קבע מתחם עונש הולם הנע בין פסילה על תנאי ועד 12 חודשי פסילה בפועל, והשית על הנאשם מאסר מותנה, פסילה על תנאי וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל בפסילה בפועל לתקופה קצרה ובהתחשב בעברו התעבורתי המכביד, ומבלי למצות את הדין גזר על הנאשם 3 חודשי פסילה פחות יום.

19. במקרה דנן נהג הנאשם ברכב ללא רישיון אשר פקע כחמש שנים קודם (ביום 28.10.2017) בתשע הזדמנויות שונות, לפיכך מידת הפגיעה שפגע בערכים המוגנים גבוהה. בהתחשב בפסיקה הנוהגת, אני קובעת **מתחם עונש הולם כולל אשר נע בין מאסר קצר שיכול שירותו בפועל למספר חודשים עד מאסר ל-8 חודשים ופסילה בת שנים.**

גזירת העונש בתוך המתחם

20. הנאשם בן 28, נשוי ואב לתינוקת בת מספר חודשים, עצור מיום 1.8.2023 הודה במיוחס לו, צריף את תעבורה, נטל אחריות על מעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט - זאת אזקוף לזכותו.

21. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים, אביו היה נשוי לשלוש נשים, ואמו ואחיו והתמודדו עם מצוקה כלכלית עד מחסור בפת לחם. הנאשם יצא לעבודה כרועה צאן בהיותו בן 8, וגם עובר למעצרו התמודד עם קשיים כלכליים. אביו נפטר בהיותו בן 70 לפני חודשים אחדים בעת שהנאשם במעצר. בתו התינוקת נולדה גם כן בהיותו במעצר.

22. מנגד, לנאשם עברו פלילי מכביד באופן יחסי (טל/1). בשנת 2019 הורשע הנאשם בעבירות גניבת רכב, החזקת כלי פריצה, הפרת הוראה חוקית, נהיגה פוחזת ושימוש ברכב ללא רשות, ונדון למאסר בפועל למשך 22

עמוד 6

חודשים, שכללו הפעלת מאסר מותנה למשך 5 חודשים, מבית משפט לתעבורה, וענישה נלווית.

23. נוסף על כך לחובת הנאשם עבר תעבורתי מכביד (טל/2) המונה 10 הרשעות קודמות החל משנת 2016 ועד הרשעתו האחרונה ביולי 2023, סמוך לפני מעצרו, ובהן 4 הרשעות קודמות בגין עבירות נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, או נהיגה כשרישונו פקע מעל לשנתיים. בגין הרשעתו בתת"ע (ב"ש) 2311-09-22 נדון הנאשם למאסר על תנאי למשך חודשיים, בגין עבירה של נהיגה כשרישונו הנהיגה פקע מעל שנתיים, והוא בר הפעלה (טל/3).

24. כאמור, מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה תמונה שלילית ומעוררת דאגה. הנאשם שולב בעבר בקבוצה טיפולית למניעת הישנות עבירות בתחום התעבורה, והנהיגה ללא רישיון, עם זאת הוא לא עמד בדרשות הקבוצה וצו המבחן הופקע. כמו כן לנאשם קושי בוויסות דחפיו, הוא נעדר גבולות חיצוניים ואינו מורתע מסנקציות והליכים פליליים. לפיכך העריך שירות המבחן כי קיים סיכון במצבו להישנות עבירות נוספות, והמליץ על הטלת מאסר בפועל מציב גבול.

25. מכל הטעמים הללו אני סבורה כי נכון לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחמי הענישה. כמו כן מצאתי להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין, לפיו תקופת עונש מאסר מותנה יש להפעיל "בזו אחר זו" קרי במצטבר לכל מאסר אחר, בהעדר טעמים חריגים ומשעה שקיימת זיקה הדוקה בין העבירות בהן הורשע והמאסר המותנה (רע"פ 7656/13 דניאל נ' מדינת ישראל (14.11.2013); ע"פ 5458/11 אברג'ל ואח' נ' מדינת ישראל (13.1.2012); ע"פ 2336/16 מזראיב נ' מדינת ישראל (14.12.2017); ע"פ 5974/13 עודה נ' מדינת ישראל (16.1.2014)).

אשר על כן אני גזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה מתת"ע (תעבורה ב"ש) 2311-09-20 מיום 14.9.2020 למשך חודשיים, במצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם, **כך שסה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 12 חודשים**, החל מיום מעצרו, ובניכוי מעצרו בתיק התעבורה בהתאם לרישומי שב"ס.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת על חוק הכניסה לישראל, או עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 10,000 ₪, או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.6.2024, ובכל אחד בחודש שלאחריו.

ה. פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, שתחל מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת.

ו. פסילה על תנאי למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות נהיגה ללא רישיון, או לאחר שרישיונו פקע, למשך שנתיים מסיום הפסילה בפועל.

הנאשם הצהיר כי אין ברשותו רישיון בתוקף. הנאשם ימציא למזכירות מסמך המעיד על מועד שחרורו ממאסר, על מנת שהמזכירות תוכל להנפיק את אישור ההפקדה החל ממועד השחרור.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אדר א' תשפ"ד, 18 פברואר 2024, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד שיר זהבי, הנאשם הובא באמצעות שב"ס ובא כוחו עוה"ד זאב לקט.